

1984.03.29. A KÖZLEKEDÉSMÉRNÖKI KAR KISZ SZERVEZETÉNEK LAPJA XVIII. félv. 7. szám.

- Nem jó ez... Én nem szeretek nyilatkozni.
- Bevallom Neked, azért beszélgetnék mégis szívesen Veled, mert most egy kicsit itthagyd a KÖZHÍRT, és az járt a fejemben, ha én egyszer elmegyek ettől az újságtól, az alighanem osztatlanabb örömet vált majd ki.
- Nem érzem úgy, vagy nem akarom egyelőre úgy érezni, hogy én elmegyek ettől az újságtól...
- Szóval nagyon még ne reménykedjünk?
- Nagyon még ne. Azzal, hogy a nevemet egy másik oszlopba írtátok, vagy az impresszum más részébe kerül, az tulajdonképpen csak annyit jelent, hogy a felelős szerkesztői posztot át-

ságot alapítani. Hát, ezek voltak a nagy álmaink.

— Kik voltak a partnereid?

— Kőkuti Attila, most ötödéves, crossozik az egyetemi szakosztályban, ismert név, a másik Sárközi Tamás volt, ő két évvel idősebb nálunk. Aztán végülis maradtam én, illetve hát Zelena Feri egy pár hónap múlva. Tulajdonképpen néhány hónap alatt kleszerződött az a Startosztáb, de ha jól emlékszem, ez volt az első ilyen rovatnak nevezhető valami.

— Lehet ott valami összefüggés, hogy Te és Zelena Feri startosok voltatok régebben?

BUKOTT(?) SZERKESZTŐ

Bánfai Zsolt

beszélgetése

Koncz Istvánnal

veszi valaki más, ez nem jelenti azt, hogy ezután én nem fogok lejárni a KÖZHÍR-be, vagy nem olvasom el. Lehet, hogy jobban el fogom olvasni, több időm lesz rá, mint eddig. Egyébként - mikor elkészült egy újság, kinyomtatják, mindig elolvastam elejétől végéig.

— A KÁTÉ-vel közös számot is olvastad?

— Persze.

— Elejétől a végéig?

— Igen.

— Hát, gratulálok... Nekem ez nem sikerült.

— Nem egy ültőben olvastam. — Nevet, aztán kis csend után: — Mindig van benne hiba. És mindig valamit másképp csinálna az ember... Hát, azt hiszem, ezzel nem vagyok egyedül, nekem a valamilyen alkalomból készült számok tetszenek. Tehát a karácsonyi számok. Dehát annak hangulata is volt.

— Hogy kerültél Te a KÖZHÍR-hez?

— A Start révén. Tehát én először körülbelül egy évig mást nem is írtam, csak Startot. De azt jó bőven! Volt, hogy nyolc oldal újságból négy oldal volt a Start. Többen sérelmezték, persze. Ugy kezdődött, hogy szeretttünk volna hárman egy technikai sportokkal foglalkozó új-

— Te, lehetséges, azért, mert a Start akkor úgy működött, hogy mindent mi csináltunk. A KISZ-ben szerkesztettünk és ott több helyiség volt. Mi pár hónap után ugye, nagyra tartottuk magunkat, és nekünk külön szobánk volt.

— Ez melyik szoba volt?

— Azt hiszem, hogy a sportreszorté. Mikor oda benyitottak, mindig mondták, na, itt megint benzinszag van. Szóval, oda bevonultunk, tudod, becsuktuk az ajtót, és különálló kis szerkesztőséget alakítottunk. Jó iskola volt ahhoz, hogy végülis egy újságot tudjunk csinálni, mert mindent meg kellett tanulni. A régi aranykora a Startnak nyilván lejárt, és azt bevallottuk mi is azzal, hogy az egész újságot át kellett tekinteni, és nem lehet azt csinálni, hogy négy oldal lesz a Start a nyolc oldal KÖZHÍR-ből, mert vannak más témák is, és nem lehet minden héten megjelenni. Az arányokat most már el lehet találni ezzel.

— Mi az, amit még elértél ebben az újságban?

— Egyedül nekem semmi sem tulajdonítható...

— ...értem én, de biztos volt azért egy-két olyan ötleted...

» » »

— ...nézd, akkor talán egy apróságot említenék. Címek, néhány cím, ami úgy megmaradt, és hagyományos cím lett, aztán a rajzos tartalomjegyzék...

— ...mondanál ilyen címet...

— ...Amerikai mozaikok, például. Az irodalom-sarok formája, ezek apróságek... Az utóbbi időben próbálunk azért néh. a külalakra is figyelni. Tehát, ha összehasonlítod a régebbi újságokkal, akkor valahogy összeszedettebb a KÖZHÍR. És hát próbáltunk egy-két dolgot azért még, hogy jó lenne ezt is megpróbálni. Ilyen a címlapfotó, ilyesmi, de ezek nem az én érdemeim. Én első-sorban — megmondom neked most már — szerkeszteni szeretek nagyon. Mikor összeáll egy újság. Nem tartom magam újságírónak.

— Ennek ellenére Te lettél tavaly a KÖZHÍR aranytollú újságírója!

— Bizonyos értelemben a felelős szerkesztőséggel jár. Nekem kell néha olyan dologról is írni, ami úgy nem jutna eszembe, ha én csak bejárnatnék a KÖZHÍR-be. Egy-két cikket megír az ember úgy, hogy nem a szívéből jön, és előbb-nutöbb eljut oda, hogy bármilyen témát meg tud írni.

— És ez jó?

— Hát, nem feltétlenül. Sokkal jobb az a cikke, amelyet az ember a szívéből ír meg. Szóval nekem is vannak olyan cikkeim is, amikre szívesen emlékszem vissza...

— ...hátha mi is emlékszünk, mondjál egyet-kettőt...

— ...nekem tetszettek azok a próbálkozások, ahol kis mozaikokat írtam, mint például a csillagtúra cikk. Nekem ez a mozaik a mániám egyébként, az egész újságot ilyennek szerettem volna, ezt tartottam fontosnak, hogy büngészhető legyen. Nem tudom, ez mennyire sikerült... De klassz volt ez a KÖZHÍR... Mindenképpen jó volt csinálni. A KISZ-ben például nemigen tudtam volna más olyan munkát találni, ami ennyire jó. Meg borzasztóan örülök annak, hogy ilyen a csapat. És ez kell hozzá. Csak így, csapatostul lehet csinálni.

— Többet én ma már nem is kérdezek.

— Akkor be is fejezem.

CSILLAGTÚRA

Egy szoba a kollégiumban. Csörög az óra. A fű felriad. Már hat óra? Odalép az ablakhoz. A párán éppen kezdenek átútni az első napsugarak. A csípős hajnali levegővel együtt madárcsivitelés tölti meg a szobát. Ez jó jel - gondolja. Ilyen kezdet után a folytatás sem lehet nagyon rossz. / Nem is lett az, állítja később ugyanő, egy csillagtúra élményeivel a háta mögött. /

Moszkva tér, a 22-es busz megállója. Melegítő, tornacipős emberek jönnek-mennek. Kicsik, nagyok, fiatalok, idősebbek, hódolói a természetnek. Nyüzsgő csoport érkezik, lehetnek vagy huszan. Fiatalok, vidámak, láthatóan jól érzik magukat. Nagy nevetgélés közepette meg is egyeznek, hogy az idén tavasszal övük lesz a csillagtúra megnyeréséért járó kupa. Tettrekészségüket bizonyítandó, rögtön meg is rohamozzák az éppen beálló autóbuszt. /A 314. tankör csapata, ugyanis róluk van szó, ha ígéretét nem is tudta beváltani, a túrán és a sportversenyen kivívott második helyezéssel olyan eredményt ért el, amihez csak gratulálni lehet./

Budakeszi, a I. útvonal első állomása. Egy öt fős csapat nagy viták közepette birkózik a kérdésekkel. Hol több, hol kevesebb sikerrel.

- No, azt mondjátok meg nekem, mi az emberiség legnagyobb technikai vívmánya!

Rövid gondolkodás, néhány bártortalan ötlet, majd a jelenlévők nagy meglepedésére megszületik a fenomenális döntés:

- A pálinkafőzés!

/Mint az állomás vezetőitől - a dolgozói KISZ alapszervezet tagjai - megtudtuk, az előbbi vélemény általánosan elterjedtnek és elfogadottnak számít a Közlektár berkeiben. Elvégre hol jön ehhez a kerék, az autó vagy akár a számítógép?/

Kanyargós emelkedőn baktatunk felfelé. Hol egy vízmosást kell kikerülni, hol egy útra dőlt fát kell szinte „megmászni”, de hát ilyen egy igazi túrát. Gyönyörködünk a faágak között átverődő sugárnyalókban. A legcsodálatosabb azonban mégis ez a friss erdei levegő. Am hirtelen köhögés fog el. Nem értem. Már barátom is köhög a füstös, poros levegőben, ami ellep bennünket. Nem értem. Az M-7-es messze van ide,

az M-1-es vonalát sem erre vezeték. Még mindig nem értem. Pedig a látvány és a motorzúgás egyértelmű. Szabályos autókavánók porzanak tova a földúton. Nem értem. Mármost hogy miért kell a Budai-hegység egyik legszebb túraútvonalából autósstrádát csinálni. És bár továbbra sem értem, sietünk tovább, mielőtt a következő, a távolban már feltűnő porfelhő utolérne minket.

Farkashegy. A völgy mélyén egy teherkocsi áll. Körülötte nyüzsgő emberek. Az enyhe szélben focilabda, tollaslabda, dobókorong száll, a fűben kisebb-nagyobb gyerekek rohángásznak hatalmas élvezettel, lihegve, kipirulva. Mint a majálison. Pedig még csak március 24-ét írunk. Hirtelen elhalkul a zene, a stúdiós közönségtől az utolsó beérkező csoportot, s a célállomást jelentő sátorhoz invitálja őket. Itt Komócsin Zoli vár rájuk. /No meg egy-egy üveg sör, ami láthatóan nagyon jól esik a gyaloglástól kiszikkadt túrázóknak./ Egyébként Zoli bácsi a szélerősségmérővel leleplezett egy-két olyan csapattagot, aki a tüdejével komoly vetélytársa lehet még a közép-amerikai ciklonoknak is, valamint közölte, hogy az elektromos ellenállás-mérés eredményeire támaszkodva javasolni fogja néhány diák szupravezetőként történő ipari felhasználását is. /Legalább nincs gond a mérnöki státuszra sem./

Sportverseny. Eppen a talicskázás folyik. Mindegyik csapat hatalmas hangerővel buzdítja saját ötkerekűjét. Hamarosan megkezdődik a gúlaépítés is. Az egyiptomiakkal vetekedő emberpiramisokat látunk felépülni, s időnként leomlani is. A versenyszámok között megcsodálhatjuk a hajósok fekvőtámasz nyomó tudományát, kézenjáró bemutatóját is. Az utolsó versenyszám bevétele /tudniillik néhány száz üdítő és söröskupakot, amit a csapatoknak kellett összegyűjteniük/ a sportverseny rendezői -a 312. tk.- a Természetvédelmi Alap javára ajánlották fel. /Az ötletet, azt hiszem, csak dicsérni lehet./

Néhány tény és adat a Csillagtúráról.

A sportversenyen 5 csapat vett részt: a 224. tk., a hajósok csapata, a 314. tk., a dolgozói KISZ alapszervezet, valamint az ötöd évfolyam csapata. A versenyt a hajósok nyerték, így legközelebb övük a rendezés joga, második a 314. tk., harmadik az ötödévesek gárdája lett.

A túrán 16 csapatban 173 fő indult. /Ebben a számban természetesen benne foglaltatnak a rokonok, ismerősök, s itt-ott még ismeretlenek is./ A versenyen végül az V. évf. csapata diadalmaskodott, 167 ponttal, míg második a 314. tk. lett, harmadik helyezett pedig a 229. tk.

Néhány vélemény a csillagtúráról.

- Jónak tartottam a túra rendezését, nagyon sok érdekes, ötletes kérdés volt, de meg kell hagyni, akadott néhány, talán nem eléggé átgondolt ötlet is.

- Azt hiszem, nem én vagyok az egyetlen, aki nagyon jól érezte magát a mai napon, s emellett még különösen tetszett, hogy mennyire pozitív hatással volt mind az egyes emberekre, mind a csapatokra a verseny-láz, a küzdelem izgalma.

- Örülök, hogy sikerült ilyen jó időt kifognunk ezen a napon. Az útvonal is nagyon szép helyeken vezetett keresztül, bár az út vége felé volt egy rész, ahol kissé sűrű volt a gépkocsiforgalom.

- Nekem különösen a sportverseny tetszett, szerintem ötletes, jól pergő versenyszámokkal jöttek elő a rendezők, az egyetlen hiba talán az értékelés itt-ott megmutató bizonytalansága volt.

S talán utószóként, álljon itt a cikkíró véleménye:

- A résztvevők /diákok, oktatók, barátok, gyerekek, s nem egy kivülálló is/ kellemes időben, kellemes környezetben, jó hangulatban tölthettek el egymás között egy napot, akár versenyzőként, akár „csak” nézőként küzdötték végig a feladatokat. Talán egy kicsit elgondolkodtató, hogy míg egyes tankörök 15-20 fős létszámmal indultak, mások csak 4-5 fős csapattal képviseltették magukat, és sajnos nem egy tanulókör volt, amely egyáltalán nem indított csapatot. Ennek ellenére azt hiszem, hogy azok számára, akik eljöttek, szép emlékként fog megmaradni ez a nap.

" v "

apró Ságok

A szemetes kukák fedetlenül éktelenkednek a folyosón. Egyszer már fedő került minden vödörre, azóta ezek nagyrésze eltűnt. Vajon hova lettek??

A kollégium kifestését mindenki örömmel vette tudomásul. A frissen festett falon plakátok jelentek meg cellux-szal felragasztva. Annak már, gondolom, kevésbé örülünk, hogy a ragasztással együtt a festék is lejutott. Ezért érdemes volt kiragasztani!!

Mégis csak meg kellene kérdeznem egy biológust! Hogy a vágott, sőt cigarettába tömött dohányból mi fog kinőni. Mert ha pár karton cigarettát, akkor értem, hogy miért nincs szemetes a Z épület feljárójánál. De ha netán csak szemétdomb nő ki a lépcső kb. 6-8 méteres körzetében, akkor már gondban vagyok, mert arra nem tudok rájönni, hogy az mire jó.

-m-

TALLÓZVA

Hosszú vajúdas után végre megszületett, s újból „mozog”. Több mint 200 oldalnyi terjedelemben, változatlan címmel, „megváltozott” fedőlappal - megszüntetve megőrzés? -, meglepően gazdag tartalommal megjelent az annyi vihart kavart MOZGÓ VILÁG. Ez utóbbira nem véletlenül hívom fel a figyelmet, hisz a belső oldalon jelzett mindhárom témakörből - irodalom, művészet, társadalom - találunk írásokat.

Kezdjük mindjárt a gazdasági reformmal, melynek megújításáról, továbbfejlesztéséről egyre több szó esik. A NYERS REZSÓVEL készült interjúból csak néhány gondolatot emelek ki:

„...a kelet-európai szocializmusépítés sajátos sorsforduló időszakában van...”, „az ifjúság eszmei előrenyomulást vár...”, „gúzsba kötve táncolni”, stb. Ha már az 1968-ban kezdett, 1972-74. között megtorpant, 1979 után újból éledő reformnál tartunk, már előre felhívom a figyelmet Vitézy László REFORMGONDOLATOK c. filmjére. A rendezővel készült interjút - a felvétel körülményeiről, az előadók személyének kiválasztásáról /csak a „józanabb” közigazdászok jutottak szóhoz/ - a Filmvilág márciusi számában olvashatjátok.

Kovács János Mátyás A reformalku sűrűjében címmel a Valóságban foglalta össze azt a nyilvános vitát, melyet a HVG indított 1982. őszén. A reformnak hivatalos ellenzéke nincs, de féltő, hogy megint beérjük tüneti kezeléssel. Milyen alku lehetséges tudomány és politika között?

/ A gazdasági csőd ez utóbbinak sem érdeke /

A magyar politikai-gazdasági élet torzulásainak okairól, következményeiről Bogár László tavaly megjelent kis könyvében - A FEJLŐDÉS ÁRA - olvashattok nyílt hangú eszme-futtatást.

Kb. 40 ezer főt számlál a délegyházi „törzsközönség” - tudjuk meg Benkő Évának, a magyar naturista egyesület megalakulásának bonyodalmairól szóló írásából. Ehhez csak annyit fűznék hozzá, hogy ami új és szokatlan, azon lehet csámcsogni, s bizonyos szervek „rugalmassága” is elgondolkodtató. Schreiber György arra keresi a választ, mi az oka annak, hogy egyre kevesebben hajlandók alsóbb szintű vezetői funkciót betölteni. Hová tűnik /tűnt/ el az egyéni felelősségvállalás, a demokratikus fórumok adta lehetőségekkel mennyire tudunk élni?

Van-e mai magyar líra? - kérdezi Varga Sándor Mátyás. „Valóban ennyire kötelező itt a bőbeszédű hallgatás?”

A csángó magyarok APOKRIF BIBLIÁ-jából közölt részlet nagy nyeresége a Mozgó Világ kettős számának. A szájhagyomány megőrizte az archaikus regéket, a jelentős történelmi eseményeket, de megmagyarázza pl. a pálinka eredetét is. A gyűjtés a bukovinai, gyimesvölgyi és a moldvai /északi/ csángók körében folyt, de e csángó csoportokon kívül beszélünk még a hétfalusi, dévai és aldunai csángókról.

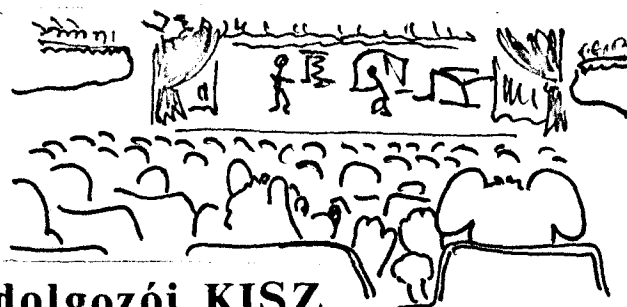
Mi van még? Olvashatjuk egy lengyel író Iránról szóló könyvének részleteit, egy felületes tanulmányt a „Szegény gazdagok”-ról, sok-sok verset, valamint egy road sajátos monológját. Összességében: a „nagy” várakozás nem okozott csalódást.

A Valóságból még egy cikkre hívnám fel a figyelmet - SZÁRAZ GYÖRGY tollából, amely egy újabb furcsa könyvről szól. Elég ennyi?

Befejezésül egy részlet az apokrif bibliából:

A szegényvirág

A szegényvirág, az a vadpetrezselemnek a virága. Azt mondták, annyi a becsülete a leánynak, amennyi a piros benne. De mikor én leány voltam, akkor még volt egy akkora, mint a mostani húszfilléres, utoljára elmúlt úgy, hogy semmi sincs.

dolgozói KISZ

A Dolgozói KISZ Alapszervezet tagjai 1984. február 25-én társadalmi munkán vettek részt. A társadalmi munkáért járó pénzüsszeget felajánlották a Nemzeti Színház építésére. A kar Dolgozói Alapszervezetének tagjai közös színházlátogatást szerveztek. Március 23-án a Naplemente előtt c. darabot nézték meg a Nemzeti Színházban, április 8-án pedig a Rock Színház bemutatóját tekintik meg a József Attila Színházban.

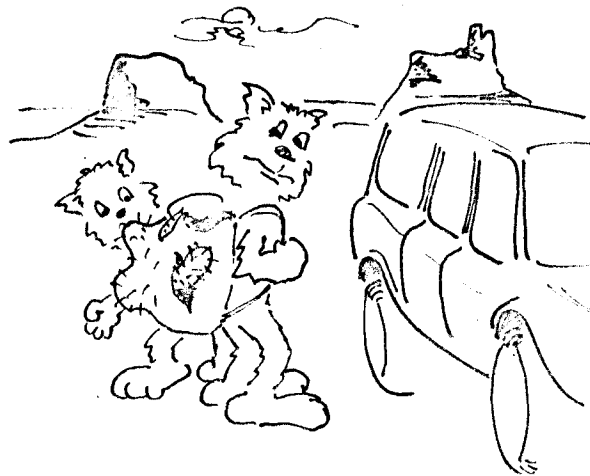
Az alapszervezet febr. 20-án tartotta értékelő-vezetőségválasztó taggyűlését. Az új vezetőség titkára dr. Horváth Sándor lett. A vezetőség tagjai: Álmosné Kajdy Ella, Takács György, Szabó András, Farkas Lajos.

AMERIKAI MOZAIKOK

A Zion National Park a Sziklás-hegység egy kanyonjában terül el. A völgybe hosszú kanyargós alagúton lehet betérni, amiből helyenként ablakokat vágtak a mélységre és az óriási sziklafalakra. A méretek lenyűgözőek; csak példaképp: a kanyon közepén meredő óriási szikla, a Watchman, 900 m magas. Gyönyörű túrát tettünk az „Angyalok Földreszállása” ösvényen. Szédületes szerpentinén kapaszkodtunk felfelé, alattunk hurkatekereseként 10-15 kanyarulat tekergett, ha letekintettünk. Egy szűk áttörésen keresztül újabb erős kapaszkodó kezdődött, s kijutottunk a pengeéles gerincre. Alattunk több száz méter mélységben hangyányi autók rohángásztak az út vöröses szalagján. Az „ösvényt” el se lehetett téveszteni: a gerinc élén egyensúlyozva-kapaszkodva araszoltunk a kanyon közepén magasodó Orgona torony felé, mindkét oldalon a mélység hívogatta a félrelépőt. Mikor a toronyhoz értünk, s végre biztonsággal vethettük meg a lábunkat, egyszerre tört ki a feszültség: a né-

met leányzó sírógörcsöt kapott. Ha a hüppögést nem is, a túrát, a 360°-os panorámát és a magasság mámorát rettentően élveztem. Mint minden hegymászásnál, a visszaút még rászósabb volt. Leérve a kis folyóban lefürödtük az izadtságot, s a német leányzó kérésére begyűjtöttünk egy kaktuszt. Nemzeti parkban lévén ez cirka 1000 dollárunkba fájt volna, ezért az iszákomba rejtettük. Mikor a kocsinál elő akartuk venni, derült ki, milyen bánygú ötlet volt: a tatyó minden bennelével egyetemben kiborostásodott. Egész úton Las Vegas felé ezt pucolgattuk szemöldökösipesszékkel. A szemmel nem látható apró kis tövissek minden cucunkba, minden ruhánkba eljutottak, s még egy hét múlva is káromkodva vakaróztunk.

Szokolay Zsolt

i ÖREGSZEM?

1983. nyara, Puskin mozi, hőség, tömeg, tömény ammóniaszag, sikerfilm. Szigorú jegyszédőnő sötétkeretes szemüveggel és villogó lámpával. Elötten fiatal srác, olyan 7-8-os forma. Feszesen kihúzza magát, idétlenül dobálja hosszú karjait, és láthatóan izgul.

- Fiacskám, te nem mehetsz be, 16 éven felülieknek szól a film- mennydörgi a jegyszédőnő ellentmondást nem tűrő hangon.

A srác ijedten makog valamit, a hangja hirtelen szopránba csap, erre fülilg vörösödik, és mint egy vert hadsereg, elhúz a kijárat felé. Én követtem. Végigmér...

-Na, kislány, te sem vagy még 16 éves!

-Bár ne lennék, sajnos már 23 is elmúltam.

-Mutassa a személyit!

Mutatom./A személyit/ Szerencsémre nálam volt.

Hosszas számolgatás kezdődik; kivon, összead, talán még szoroz is, s közben egyre nő a sor hossza és hágereje. Végre, megvan a végeredmény. Elkezd mentegetőzni:

- Tudja, a kötelesség, mert hát ugye nem lehet azt csak úgy, hogy aztán meg még itten mindenkit összevissza beengedni. Meg hát még maga olyan gyerekeknek néz ki, de csak örüljön, mert az az a jó....

Örültem. De nem sokáig.

1984. január, Vörös Csillag Filmszínház Utolsó pillanatban rohanok fel a lépcsőn. Elötten három vihogó tinilány vágat. Jegyszédőnő érkezik;

- Kislányok, arra menjenek - mondja a triónak, mire én elindulok az adott irányba.

Utánam szól: Hé, MAGA erre menjen!

/Alba!

A FELDERÍTŐ

...Tehát hallgassuk meg a Z-16 felderítő szonda utolsó jelentését - mondta az Elnök Bosszú beszédének végén. Intett egy technikusnak. A teremben csend lett, majd a hangszórókból halk zajok hallatszottak. Aztán a jelesítő kódok, pontos pozíciómeghatározás következett, amiből a kívülálló legfeljebb annyit érthetett meg, hogy a Felderítő az idegen bolygó egyik kontinensének déli partvidékén szállt le. Végre megszólalt a Pilóta hangja:

- Óriási szerencsém volt, - kezdte bevezetőjét -, pontosan egy hatalmas információ raktárban szálltam le. A fedélzeti számítógép hamar megbirkózott a kóddal, amivel az itt őrzött dokumentumok készültek. Nos, az itt tárolt adatok szerint nagyon fejlett világba csöppentem. Bár az információk néhány részletkérdésben ellentmondásosak, de ez biztosan különböző korok következménye. Fénysebességnél gyorsabb űrhajók, mesterséges tápanyaggyártás, a szaporodásuk és az újszülött egyedek táplálása is csaknem teljesen automatizált. Haditechnikájuk félelmetes: lézerek és más sugárfegyverek, nagy pusztító erejű nukleáris fegyverek. A bolygó lakói több csillagközi expedíció résztvevői, és több galaktikus háború győztesei...

Társadalmuk is fejlettebb: az egész bolygón béke, egyenlőség és egyetértés uralkodik. Az adatok feldolgozása és ellenőrzése folyamatban van, a fedélzeti számítógépek teljes kapacitással dolgoznak. A következő adás 24 óra múlva. Vége.

A teremben dermedt csend. Minden szem az Elnökre tapad, aki a mikrofonhoz lép.

- Valamennyien hallották a Felderítő jelentését. Mindaddig sikeres politikánk kudarca fullad, hiszen könnyűszerrel pusztíthattuk el a Galaktika számos, nálunk fejlettebb faját, akik idővel megelőzhettek volna minket, és legyőzhettek vagy akár elpusztíthattak volna valamennyiünket. De most... Saját csapdánkba estünk.

- De hiszen akkor azonnal vissza kell hívunk a Felderítőt, hiszen, ha felfedezik, könnyen a nyomunkra vezetni majd őket. - szólt az egyik idősebb Szenátor.

- Hát igen - mondta vontatottan az Elnök. - Nemcsak a Z-16 előbb hallott jelentése okoz komoly gondot nekünk. Hanem az méginkább, hogy az előbb hallott és három napja rögzített üzenet óta minden kapcsolat megszakadt a szondával.

- Ez lehetetlen! - állt fel az egyik szenátor, akinek csillogó krómjelvénye elárulta, hogy a hadiflotta tisztje. - A Z-16 egyike legkorszerűbb felderítő űrhajóinknak. A rádió csak akkor mondhatja fel a szolgálatot, ha az egész űrhajó energiaellátása szünetel, ami még sohasem fordult elő, vagy...

- Vagy, ha elpusztul!

- Uraim, valószínű, hogy a drága és oly csodálatos flottánk legyőzőre talált.

- Nem, nem engedhetjük meg, hogy ilyen háborúba sodródjunk - ugrott fel egy demokrata szenátor.

- Meg kell próbálni békés kapcsolatot létesíteni!

Az Elnök felállt, néhány percig várnia kellett, amíg a teremben csend lett.

- Nem értem Önöket, uraim. A mi hadseregünk a legerősebb a Világegyetemben!

Izgatott moraj. Egy ósz hajú honatya felemelkedik:

- Úgy értsük, hogy mindettől függetlenül nem tesz le háborús terveiről? Megkísérli elpusztítani az idegen bolygót?

- Pontosan! A hadsere... - az Elnök nem tudja befejezni szavait, a szenátorok egymással vitatkoznak:

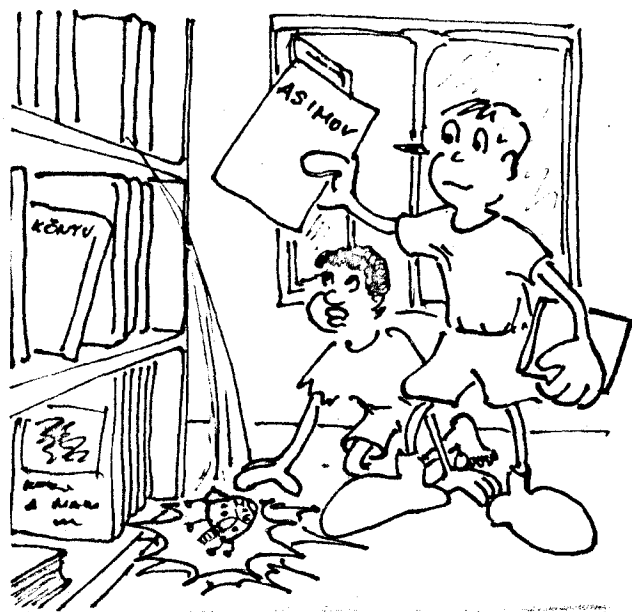
- Órultság!

- A Z-16 egyike legtökéletesebb űrhajóinknak. Ha elpusztult, a többire is hasonló sors vár!

Az Elnök megpróbált tiltakozni, majd véget vetni az ülésnek. De döbbenet látta, hogy senki sem figyel rá.

A viharos szenátusi ülés után az Elnök lemondott. A rendkívüli választáson a békepárti demokraták elsöprő győzelmet arattak.

S két hónap múlva megkezdték a rádiójelek sugárzását az ismeretlen bolygóra, bár tudták, hogy csak sok év múlva érnek majd oda.

Jimmy halkán megkocogtatta az ablakot. Fred odarohant, kinyitotta. Az apró néger fiúcska egyetlen ugrással bent termett barátja szobájában. Fred az ajtóhoz lépett, ráfordította a kulcsot. Hiszen, ha apja észrevenné, hogy egy feketével barátkozik, lenne nemulass!

Jimmy maszatos ingéből újságpapírba csomagolt könyvet vett elő.

- Na, hogy tetszett, Jimmy?

- Nagyon jó volt Fred úrri - majd látva kis barátja rosszalló pillantását, kijavította magát: - Fred!

Hiába, furcsa fehér ember a társa: nem szereti, ha úrfinak szólítja. Pedig a többiek hogy megkövetelik! S nem szólítja sohasem koszos niggernek, még játékból sem.

- Huxley Szép új világát olvastad? - a néger kisfiú megrázta a fejét, erre a könyvespolchoz lépett. Leemelt róla egy könyvet.

- És talán ez az Asimov kötet is tetszeni fog - mondta, s azt is levette a polcra.

Egyikük sem vette észre a könyvek közül a földre hulló és ott ezernyi parányi darabra málló apró tárgyat.

Jimmy ingébe süllyesztette a két könyvet. Ahogy jött, egyetlen mozdulattal átvetette magát az ablakpárkányon és eltűnt a narancsfák között. Fred boldogan pillantott utána. Arra gondolt, milyen jó, ha az embernek barátja van. Felnézett a tűző dél-afrikai napra és hunyorogva mosolygott.

- n -

válasz

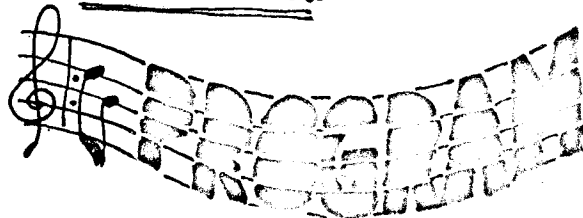
- I. Világháború -mindenki lelkesen várja- 12 millió halott,

- II. Világháború -vannak akik várják, de sokan már tudják- 52 millió.

1984-ben félnek az egész világon és jósolni sem érdemes. Én /még/ nem félek. Nem dicsekszem, de örülök neki. Tavasz van, és jön minden, ami vele jár. Nem tudok és nem is akarok a háborúra gondolni. De egyre inkább kénytelen vagyok, mert a szívhezszólóan megfogalmazott félelmekkel mindenütt találkozom. Lassan divat lesz félni, és azokra is rákényszerítjük a gondolatát, akik még igyekeznének nem tudomásul venni a dolgok állását.

Szépen megírt cikk volt a „Világfélelem”, sok okos gondolattal. Bár állítólag a rosszat mindig könnyebb megfogalmazni. Én nem is akarok ellenpropagandát kifejteni azzal, hogy érdemes diófát ültetni és kétezerben is élni fogunk. Csupán megkérem azokat, akik félnek, hagyjanak minket még egy kicsit „Békében”.

EGY BANDLER

Március 29-én, csütörtökön, újabb színfolt tarkítja a kollégium programját. Este 8-tól

Dévai Nagy Kamilla és

Pelsőczy László adja elő

„Szél hozott, szél visz el”

című műsorát a kollégium klubjában.

Szubjektív objektív

apróhirdetések

Érdekesnek ígérkező műsört hirdetett a TV március 17-én, szombaton, 17⁴⁵-re.

Az Objektív című adás a szocialista autógyártás jelenlegi helyzetéről, problémáiról kívánt beszámolni. Ennek keretében ellátogattak néhány szocialista autógyárba. Az ott elhangzott néhány számonra furcsa megállapítást szeretnék idézni.

Skoda-gyár: "A Skoda jó évet zárt 1983-ban, az autók keresettek lettek, és több mint 50ezer darabot sikerült a nyugati piacon eladni. De azért a szocialista kötelezettségeknek is eleget tesszünk. Magyarországon is igyekszünk kielégíteni az igényeket. Idén 9 ezer darabot szállítunk." A riporter: "Tavaly mennyit szállítottak?" Skoda: 13 ezret.

Dacia: Nyilatkozat a MEO-nál:

- A kibocsátott autókkal semmi probléma nincs.

Riporter: Málunk mégis sokan panaszkodnak az új autók minőségére. Sok beázik és a féltengelyekkel is problémák vannak.

Dacia: Értse meg, minden autó jó, ami a gyárból kimegy. Egyébként is azért van a garanciális idő, hogy ez alatt megvizsgálják a vevők kifogásait.

Nem a hibákat, a kifogásokat!

A HOGYÉRT vezérigazgatója: Nem érdemes hazai összeszerelő üzemek építeni, mert egyrészt az igények ki vannak elégítve, másrészt csak 300 ezer darab felett lenne gazdaságos, és elég nehezen lehetne nyugaton értékesíteni az itt gyártott autókat.

Hegjegyzés: Érdekes, hogy a vezérigazgatói székéből úgy néz ki, hogy az igények ki vannak elégítve.

Úgy látszik, ott nem kell 4-5 évet várni egy alapjában véve korszerűtlen típusra. / mindegy, melyikre/ A 300 ezres szériához: Jelenleg a Skoda évi 130-140 ezer darabot gyárt, a Polski kb. 80 ezret a 126p-ből, a Dacia kb. 100 ezret. Ezek szerint, ezek a gyárak mind veszteségesek?

Az pedig meg sem fordul a fejükben, hogy a KGST-ben is el lehetne adni a magyar autót, elvégre minden országban több évet kell az autóra várni. Úgy tűnik, ezek után, hogy termelői szinten komoly érdekek fűződnek a hiánygazdaság fenntartásához. Amíg ezek a struktúrák nem változnak, ne is reméljük, hogy pl. a Trabant-fejlesztés túllép az új kilincs, vagy viszapillantótükör-borítás szintjén, és lényegi változások következzenek be.

Nekem ez a műsor csalódást okozott, semmitmondó, köntörfalazó nyilatkozataival, a tények félremagyarázásával. Úgy is mondhatnám, hogy elég szubjektív volt ez az Objektív.

Tóth Zoltán

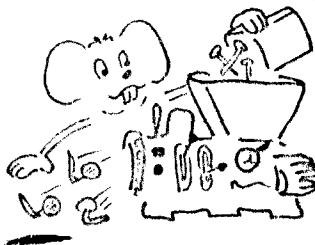
LAKÁS:

Félszobás óbudai albérletet cserélném kétszintes belvárosi lépcsőházzal, házmester nem akadály. Jelige: „Lakáshelyzet '85”

Kétszintes rózsadombi villámába kertészt, bejárót és áruot keresek „Gazdagság, 6h” jelisére.

MŰSZAKI:

Alig használt 220 V-omat elcserélném működésképes szögörbítőgépre.

INGATLAN:

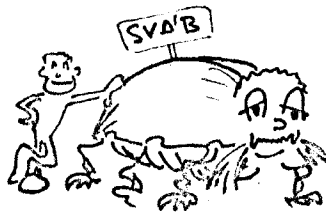
Ingó - bingó zöldfüsnál igényeseknek olcsón eladó.

EGYÉB:

Újjonnan szerzett anyósomat elcserélném bármire! Jelige: „Boldogság minden áron”

Felújított bicikliküllők, kerti exkavátorok, használt tejeszacskók igényeseknek korlátozott darabszámban eladók.

Kivételes méretű szabogaraimat norvég csótányokra cserélném „Tanuljunk gyorsan nyelveket” jelisére.

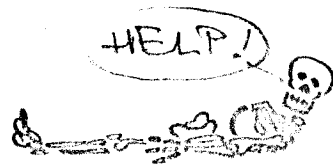
37-es méretű, jó állapotban lévő piros színű jobbos félcipőket sürgősen elcserélném 47-es sötétkék jobbos tornacipőre „Ki volt az a narha...” jelisére.

Alig szakadt zöld úszósapkát és használt uszodabérletet kínálok komoly vevőknek. „Kalandorok kíméljenek!”

HÁZASSÁG:

Műtét előtt álló középkori férfi keresi oldalbordáját „Meghalok nélküled” jelisére.

Lótartás céljából megismerkednék magas, barna sörényű hasonló érdeklődésű lészertető fiatalemberrel. Jelige: „Szerencsepatkó”

Frissen ásott kerti gödrömbe keresek hasonló méretű bőbeszédű feleséget „Plátói szerelem” jelisére.

HAJÓS KUPA

A Közlekedésmérnöki Kar Hajózási Szakja első ízben idén írja ki hagyományteremtő céllal a Hajós Kupát, mely évenként kerül majd megrendezésre. A Kupát a Közlekedésmérnöki Kar szakjai, valamint az Ezres Kollégiumban levő szakok részére írjuk ki. A küzdelem csapatverseny jellegű, a sportágakban a szakok csapatait pontozzuk.

Belhívjuk a nevezők figyelmét arra, hogy csapataikat saját szakukra építsék.

A nevezéseket április 14-ig adjátok le a Közlek. Kar KISZ Bizottságán, vagy Barna Istvánnak a Münnich Koll. 615-ös szobájába.

A nevezésen a jelentkezőket sportáganként soroljátok fel. Az egyes sportágakat külön-külön értékeljük. A verseny végső sorrendje a három sportágban elért pontszámok összege alapján alakul ki. Várjuk észrevételeiteket, véleményeteket a rendezéssel, lebonyolítással kapcsolatban.

A Kupa küzdelmei alatt a legkiemelkedőbb és a legsokoldalúbb sportolót külön jutalmazzuk. A legsportszerűbb csapat Fair play díjat kap.

Minden szakot szeretettel várunk, és kívánunk eredményes felkészülést, jó versenyzést!

A HAJÓS SZAK

Kispályás labdarúgás

Helye: MAFC bitumenes pálya

Idéje: 1984. április 16-25.

hétfőn, szerdán és csütörtökön 17.00-tól.

A pontos kiírást és a nevezések beérkezése után a sorsolást a J és a Z épület földszintjén, valamint a Münnich Kollégiumban fogjátok megtalálni.

A mérkőzések egyenes kieséses rendszerben zajlanak.

Játékidő: 2 x 20 perc

A csapatok létszáma 6 fő, nevezhető 12 fő.

Pontozás: A rendes játékidőben nyert meccsért 3 pont, döntetlen esetén hétméterekkel nyert meccsért 2 pont, a vesztes csapatnak 1 pont jár.

A labdarúgás nyertese 9 pontot, a további helyezettek 6, 4, 3, 2, 1 pontot kapnak.

Ökölvívás

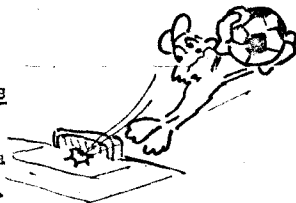
Helye: Münnich Koll. hall

Idéje: 1984. ápr. 24-től máj. 4-ig.

A csapatok létszáma 3 fő, nevezhető 9 fő.

Súlycsoport kategóriák: 70, 80, 90 kg

Mérkőzések időtartama: 3 x 1,5 perc

Pontozás: Nyert mérkőzésenként 2 pont. Pontegyenlőség esetén a játszmaarány dönt.

A csapatok egyenes kieséses rendszerben küzdenek. A végő sorrend kialakulása után az első helyezett itt is 9, a továbbiak 6, 4, 3, 2, 1 pontot kapnak.

A versenyen boxkesztyűt és fejjvédőt biztosítunk, természetesen a versenyzők saját kesztyűiket is használhatják, ha az megfelel a Magyar Ökölvívó Szabályokban foglaltaknak. A mérkőzéseket és a pontozást is ezen Szabályok alapján bonyolítjuk le.

ÚSZÁS

Helye: MAFC uszoda

Idéje: 1984 április 25

Csapatok létszáma: 4 fő, nevezhető 8 fő.

Versenyszámok: I. 4x50 m vegyesváltó.

II. 4x/400-250-100-50/ m gyorsváltó.

Pontozás: A két versenyszámban elért helyezéseket összeadjuk és a legkisebb helyezési számú csapat nyeri a versenyt.

A pontok itt is a helyezési sorrendben 9,6,4,3,2,1 pont.

Start

technikai sport magazin

TURMIX

Mire a sorok eljutnak hozzátok, már lefutották az 1984. évi Forma I-es VB. első futamát Brazíliában. Mivel számolhatunk ebben az évben?

Először is megtiltották a verseny közbeni tankolást. Na és -kérdézhető bárki -, mi ebben a korszakalkotó? Nos, az alapállás a következő: a turbo motorok egyértelmű előnyben vannak a szívómotorokkal szemben a teljesítmény tekintetében, ami azonban a fogyasztást illeti, itt a hagyományos motoroké a babér. 220 literben maximálták a versenyre tankolható üzemanyagot. A dolog itt válik érdekessé, ugyanis a Cosworth-motoroknak elegendő versenyenként a 150 l benzín. Ez hozzávetőlegesen 20 %-kal teszi könnyebbé az autót torbó vetélytársainál. A szívó és feltöltés erőforrások csatája azonban ebben az évben már nem várható. Mindössze egy csapat tartott ki a 155 GP győzelmet hozó motornál: Tyrrell. A csapatnak ez a húzása rendkívül kétélű: magába foglalja a nyereség lehetőségét, de ha bukik, akkor az egész autós világ hahotáját fogja kiváltani: hiszen ők megmondták! A hírek szerint nyárra elkészül a feltöltés Cosworth-erőmű. Talán mégsem olyan naív Ken Tyrrell, mint amilyennek tűnik? Sok vesztenivalója nincs. Az idény végén a Ferrarinhoz szerződött első számú pilótája Michele Alboreto, s most teljesen új összetételben kezdik az évet egy Rio-ban debütáló versenyzővel; Martin Brundle-al. Ilyen rossz előzmények után már csak jobb folytatás várható.

Ezután vegyük sorra a jelentősebb csapatokat. A Ferrari a Brabham és a Williams tartja magát a tőlük korábban megszokott elvekhez; nem az számít, hogy mit csinál, hanem hogy ki csinálja. Az olaszok készítik a mezőnyben a legjobb motort, bár felépítésében egy teljesen hasonlót készített a Honda is, a várt eredmény elmaradt, s így volt ez mindaddig, amíg szerződést nem kötöttek Frank Williams-szel. Ekkor - mintegy varázsütésre - a motor használhatóvá vált. Szinte ugyanezt lehetne elmondani a BMW motorról, amely Nelson Piquet mögött kiválóan működött, de Manfred Winkelhoch-nak és Ricardo Patrese-nek ugyancsak kevés okot adott az öröme.

▲ Renault új feltöltővel igyekszik gyorsabbá tenni a

régi erőforrást. A KKK csere Garrett egy másodpercet jelentett a rioi pályán, s ezzel a leggyorsabb autóvá lépett elő Patrick Tambay gépe.

Végül a Lotus. Ez a csapat az ideai titkos esélyes. Két jó - de nem túl jó - pilóta és két gyors autó, mely a legtöbb pályán biztosítja számukra az első rajtkockák valamelyikét. Külön előny, hogy abszolút esélytelennek tartják őket. Ezen a téren még érheti az autós világot meglepetés.

A túraautók EB futamai iránt régen nem nyilvánult meg ekkora érdeklődés, mint a tavalyi évben. Az idén várhatóan ez még csak fokozódik, hiszen a BMW-Jaguar csata immár BMW-Jaguar-Rover versengéssé alakult. Tom Walkinshaw 3 Jaguart és 2 Rovert készít fel a pályaversenyekre. Indul ezenkívül két Gruppe A-s Rover, melyet Németországban tuningolnak Walkinshaw tervei és tanácsai alapján. Így már az autók számát tekintve is erőt fog képviselni a TW /Tom Walkinshaw Racing/ Mindent összevetve a tavalyi képlet /sok lúd dísznót győz/ az idén kevésbé fog érvényesülni, hiszen egyre több „kemény” autóval kell megküzdenie a BMW armadának. Izgalmas lesz tehát az évad, s mit lehet még hozzátenni?

Lássuk a nyitányt!

G.B.

SALGÓ

RALLYE

A magyar RALLYE bajnokság ELSŐ FORDULÓJÁT, amely egyben a szocialista országok BBK futama is lesz, március 30-31-én rendezik Salgótarjánban. Az első etap rajtja pénteken du. 15.00-kor, a másodiké szombaton 6.00-kor lesz. A már megszokott gyorsaságik közül néhány kimarad, de valószínűleg így is nagyon érdekes versenyt láthatnak a Salgó Rallye-ra ellátogatók.

A FEKETE VERSENY

Az újságok, a tv még aznap közölte a hírt: súlyos tömegszerencsétlenség történt a Duna-kanyar Kupa autós hegyversenyen. Hogy most én is foglalkozom vele, annak két oka van: a megdöbbenés és a féltés! Megdöbbenés a szörnyű tragédia felett, és a magyar autósport féltése.

Hadd írjak egy kicsit részletesebben a történetekről! A versenyt megelőző nagy hírverés, a várható jó idő jelezte, hogy a Budapesthez közeli, vadonatúj pályára tízezrek fognak kilátogatni. S tényleg így volt. Ez alkalommal nemcsak gyakorlott szurkolók, hanem olyanok is kijöttek a Pilisbe, akik még csak filmen vagy még ott sem láttak versenyautót. Sajnos a rendezők nem figyeltek erre a dologra. Míg a jegyek megvételére nagyon sokan ügyeltek, addig a pálya mellé már csak rendőrök és néhány versenybíró jutott. A másol szokásos rendezők alig! Kevesen voltak, akik a tapasztalatlanabb vagy felelőtlenebb nézőket a kordononkívülre tereljék, s ne engedjék őket a kanyar külső ívére állni! Aligha kell komoly fizikai tanulmányokat folytatni ahhoz, hogy egyértelművé váljék: egy kanyar külső íve mindig veszélyes, oda könnyen kisodródhat a kocsí. Ez volt az első komoly mulasztás.

A második, hogy a pálya elején lévő igen tempós kanyarkombináció végére az út mellé oda engedték állni Drapál János Ikarus-buszát. S egyáltalán hogyan gondolhatja egy aktív motorversenyző, hogy ott biztonságos helyen áll?! S hogyan lehet, hogy senki sem küldte el a busz és az út között tartózkodó nézőket?

Aztán elindult a második futamra a 46-os rajtszámú pálya-Lada, a volánnál Szabolcsfi Péterrel. Az

ominózus kanyarokig teljes gázzal lehet jönni, s ott is alig kell elvenni egy kicsit. A tuningolt Lada 140-150-re gyorsult idáig. S a kanyarban a teljesen sima pályagumik megcsúsztak. Talán még nem voltak igazán bemerlegedve, talán a nyonással volt baj. Egy biztos. Ilyen tempónál a megpördülő autót nem lehet megfogni. A fékezés vagy bármilyen hiábavaló. S a tragédia megtörtént. A helyszínen 3 halott, 11 súlyos és több könnyű sérült maradt. A pánik elképzelhető. Hosszas rábeszélés után a darus kocsí vezetője a helyszínre nagy géppel, hogy leemlje a roncsot a sérültekről. A pályán levő két mentő a helyszínre érkezett, s a nézők között levő orvosokkal együtt megkezdik a mentést. Mintegy 45 /1/ perc múlva megérkezik a mentőhelikopter, s röviddel utána még 9 mentőautó.

A nézők és a versenyzők könt általános volt a megdöbbenés. Rengetegen hazaindultak, s a versenyzők is elkezdtek gépeiket összecsomagolni.

A felelősség kérdését lehet még vitatni. Egy biztos: a versenyzőnek joga van hibázni! A jártáncos eslehet a jégen, a síelő is bukhat. Az autóversenyző is!! A versenyen a műsorfüzetekben közölni szokták a nézőkkel: a pálya mentőn mindenki csak saját felelősségére helyezkedhet el! Itt ez nem történt meg. A rendezők viszont nem intézkedtek kellő eréllyel!

Sokunknak eszébe jutott a pár évvel ezelőtti, viasgrádi pályán történt baleset. Akkor Kövesi Tibor csúszott BMW-jével a nézők közé, ott is voltak súlyos sérültek. Azóta ezen a pályán nem rendeztek versenyt. Ez az eset újra jó fegyvert ad az autósport ellenzőinek kezébe. Így is nehéz versenyt rendezni a sok ellenlábás miatt, sokan az autósport visszafejlesztéséről beszélnek. Pedig csak odafigyelni, s a pályát felelősséggel biztosítani kellene, és az ilyen tragédiák elkerülhetőek lennének.

Zelena Ferenc

Az Universitas Bizottság evezős tanfolyamot hirdet. Április 18 - május 11-ig a BEAC csónakházban.

Cím: Budapest, XX. ker. Vízisport út

E klub

III. 30. →

lapzártakor érkez.

NEM VIDEO, ÉLŐ!
A magyar klubközönség
először láthatja!
PROGRAM: BREAK DANCE disco
Fenyő Miklós és show
banda

A kötelező 5x1 óra díja összesen 150 Ft.

Jelentkezni lehet a KISZ Bizottságon vagy Juditnál a pénz befizetésével. / K. l. 50. /

Egyéb felvilágosítás Fekete Károlynál a 664-011/11-48 telefonon.

KIADJA A BME ÉS A KÖZLEKEDÉSI KAR KISZ SZERVEZETE

Felelős kiadó: dr. Váradi János
Felelős szerkesztő: Zelena Ferenc
Főszerkesztő: Kelemen László

Készítették: Pásztor Csilla, Szabó Judit, Szemi, Dallos Györgyi, Ania, Petykó Csilla, Tóth Gyula, Koncz István, Illés Árpád, Bónfai Zsolt, Szűcs Sándor, Bagi Gyula, Komcsák Miklós, Nauner Csaba, Tóth János, Nagy Vilmos, Cser